

İzinsiz kuş

Adana hava limanının inzibatı geçirilen kötü tecrübelerden ders alınarak yeniden ve daha sıkı bir biçimde sağlanmış. Bir televizyon haber spikerinin söylediğine göre artık Adana hava limanında izinsiz kuş uçmuyormuş. Onun söylediğinin gerçeği aynen yansıttığını kabul edecek olursak, diyeceğiz ki şu anda adı geçen alan üzerinde sadece izinli kuşlar uçabilmektedir. Bunu lâfın gelişi söylemiyorum. Çeşitli vesilelerle biz Türkiye'de yaşayan insanların hangi durumlar içinde bulunduğu gözler

İSMET ÖZEL

önüne serildiğinde bazıları şaka yapıyormuş izlenimi edinebilir; ama işin hakikatinden haberdar olmayanların hüsrana uğradıkları vakıa apaçık ortada: Türkiye kuşların da ancak yetkili makamlar izniyle uçabildiği bir ülkedir.

Dikkatim izinsiz kuş ibaresinde takılı kaldı. Bu sözden âniden etkilendiğimi farkettim. Sonra neden böyle olduğunu sordum kendi kendime. Sırrı çöz-

mem çok vaktimi almacı: Benden bahis açıyordu bu söz, izinsiz kuş ibaresi bir gazete yazarı olarak beni tasvire çok elverişli bir ifadeydi. Bir şahsın, bir grubun, bir çevrenin, bir cemaatin, bir makamın sözcülüğünü yapmak benden çok uzak. Yani birileri benden bahsederek: "Filânca yerde adamımız var" diyemez. İlişkiyi tersinden kurmak ise hiç mümkün değil. Yani benden bir uzlaşma arayışının sadır olduğu söylenemez. Yazdıklarım dolayısıyla filâncaların iltifatına mazhar olma fikrini taşımak şöyle dursun, oklara muhatap olmamak için hedef küçültüyorum. Bir gazete yazarı olarak kanat çırpıyorum çırpmasına ama; bunu izinsiz olarak yapıyorum. Beni bir kum havuzuna oturtan olmadığı gibi, önüme seyrü sefain için müsait kılınmış bir kanal açan da yok.

Amerika Körfez'e bomba yağdırırken, Öcalan'a siyaset yapacağı uygun bir yer aranırken, sözümona hükümet arayışları içinde en âlâsından Bizans oyunları yürütülürken, Emniyet görevlileri milyon dolarlardan bahsederken, şuralar bombalanır, buralarda yangın çıkarılırken benim yazdıklarım bütün bu işlerin failleri ve mef'ulleriyle dolaylı da olsa bir mukavelelenin uzantısı değil. Yazdıklarımın şarta bağlı bir yanı yok ve iptal edilecek korkusu taşıyabileceğim bir sözleşmenin taraflarından biri değilim. Gazete yazarlığı alanı üzerinde izinsiz uçuyorum. Bunun bir rizikosu, olumlu ve olumsuz veçheleriyle bir karşılığı var elbet. Ben nasıl izinsiz bir yazarsam, benim okurlarım da kaçak okuyucu. Beni mensup oldukları çevrenin, sözünü dinledikleri makamın iznini almadan okuyorlar. Hatta bazıları âmirlerine yazdıklarımı okumadıklarını, benimsemediklerini, beğenmediklerini beyan ederek terfi etme yolunu benimliyor. Diğerleri ise, yani yazdıklarımın kendileri için bir anlam taşıdığını açıkça ortaya koyanlar izinsiz kalmanın mihnetiyle yüzyüze kalıyor.